

Bezpečnostní expert: NATO stojí před největší porážkou za dobu své existence

- CZ24 News | 11. března 2023

USA/EU/UKRAJINA: „Ukrajina začíná prohrávat na všech frontách a ztrácí schopnost se bránit. Chybí ji k tomu nejen zbraně a munice, ale především lidé. A to je nebezpečné.“ Právě těmito slovy komentuje současnou situaci na Ukrajině bezpečnostní expert David Bohbot, podle kterého ani po roce války není vyloučené, že NATO bude vtaženo do boje, nebo bude muset akceptovat vítězství Ruska. „Zelenskyj už nemá ve vedení války prakticky žádnou rozhodovací pravomoc. Myslím si, že za pokračováním této ztracené bitvy je tlak Američanů, jejichž ego jim neumožňuje spolknout tvrdou porážku,“ říká Bohbot v rozhovoru pro PL.

Více než rok od počátku ozbrojeného konfliktu mezi Ruskem a Ukrajinou to vypadá, že ruská armáda začíná mít úspěchy. Například u Bachmutu, odkud se ukrajinská armáda už začíná otevřeně stahovat. Začíná Rusko vyhrát tuto válku?

Ano, to je pravda. Ruská ofenzíva už začala a začínají se projevovat i její první úspěchy. Ukrajinci začínají chápat, v jak zoufalé situaci jsou a začínají stahovat zkušené vojáky. Ke konečnému dobití Bachmutu zbývá jen převzít kontrolu nad posledním důležitým přístupem do města. Tím budou zastaveny dodávky zbraní, munice i potravin. Bachmut brzy padne a už to nejde zastavit. Osobně nevěřím tvrzení našich médií, že se prezident Zelenskyj snaží boji u Bachmutu zachránit co nejvíce svých vojáků. Ostatně sám Zelenskyj už nemá ve vedení války prakticky žádnou rozhodovací pravomoc. Myslím si, že za pokračováním této ztracené bitvy je tlak Američanů, jejichž ego jim neumožňuje spolknout tvrdou porážku. Je možné, že i někteří ukrajinští generálové ještě míní, že mohou situaci otočit. Ale z bojových zkušeností vím, že vojáci, kteří cítí, že nemají sebemenší šanci uhájit své pozice, nakonec vezmou iniciativu do vlastních rukou a ustoupí bez ohledu na názor velení. V této souvislosti je zajímavé ještě jedno zjištění. Ačkoliv nám stále tvrdili, jak ruské velení bez jakýchkoliv ohledů obětuje vlastní vojáky, vůbec se nestyděli dát rozkaz opustit pozice v Charkově, Chersonu atd., i když se jejich jednotky mohly ukrajinské ofenzivě postavit a minimálně ji podstatně zpomalit. Ta samá média ignorují krutost amerických šéfů, kteří nechají ukrajinské vojáky zemřít, i když vědí, že jde o ztracenou bitvu.

Situace se začíná měnit i v Charkovské oblasti. Během ukrajinské ofenzivy se ruská armáda například stáhla daleko za Kupjansk a dnes se k němu opět přiblížila na pouhé 3 až 4 kilometry. Ukrajina začíná prohrávat na všech frontách a ztrácí schopnost se bránit. Chybí ji k tomu nejen zbraně a munice, ale především lidé. A to je nebezpečné.

Nebezpečné pro Ukrajinu?

Nejen pro Ukrajinu. Nebezpečné pro nás pro všechny. Země NATO příliš dlouho podporovaly Ukrajinu zbraněmi a další vybavením za miliardy, aniž by jejich vedení hledala možnosti diplomatického řešení konfliktu a přemýšlela nad budoucím vývojem Evropy. Díky tomu nyní nejen Ukrajina, ale i celá Aliance stojí před největší porážkou za dobu jejich existence. To očekávali lidi jako já, kteří věděli, že velmoc jako Rusko nelze porazit bez masivního nasazení vojáků NATO. Aliance se ovšem po celou dobu od tohoto kroku distancovala. Dnes už i alianční experti připouštějí, že nastoupená cesta vede k ruskému vítězství a začínají chápat, že existují pouze tři možnosti, jak zabránit totálnímu masakru a ostudě.

Jako země NATO můžeme poslat své armády do války a připojit se do konfliktu. Můžeme nasadit veškeré zbraně, které máme v Evropě k dispozici, včetně těch, které potřebujeme k vlastní obraně, a doufat, že to změní situaci. Osobně věřím, nebo spíše doufám, že velení NATO chápe nereálnost této „va banque“ hry, ale kdo ví; možnost vydělávat další a další miliardy může leckoho zaslepit. Ti, kteří

z této války profitují, nemyslí na nic jiného než na vlastní zisk.

Můžeme se jako NATO rozhodnout změnit přístup k diplomatickým jednáním. To má ale smysl, dokud Ukrajina nebude pod úplnou kontrolou Ruska a nebude zničené i to málo, co tam ještě zbylo. Rusko jasně zvítězí a pro prezidenta Putina diplomatická jednání ztratí jakýkoliv smysl.

Osobně vidím jako nejpravděpodobnější, že země NATO budou donuceny ekonomickou a politickou situací ve svých zemích hledat diplomatického řešení, budou trochu vyhrožovat, ale skončí to příměřím a kompromisy. Všechny tyto možnosti jsou ve hře, a NATO už se začalo připravovat na každou z nich.

Proč je Bachmut pro ukrajinské vedení tak důležitý? Prezident Biden říká, že má jen symbolickou hodnotu, jiní tvrdí, že nemá žádnou a další míní, že pád Bachmutu bude velkou podporou pro ruskou armádu. Prezident Putin také potřebuje ukázat po delší době vojenský úspěch, aby si udržel potřebnou podporu. Jak to tedy je?

Kromě toho, že dobytí Bachmutu bude velkou podporou morálky a nálady v ruské armádě a určitě pomůže i prezidentu Putinovi, jedná se v první řadě o významnou část ukrajinské obranné linie. O tom se ale příliš nemluví, a to je chyba.

Když ruská armáda s pomocí Wagnerovců tuto linii prolomí, stanou se dvě věci. Za prvé, pádem Bachmutu a prolomením ukrajinské obrany se Wagnerovcům a ruské armádě uvolní velké množství lidí a dělostřelectva, které můžou přesunout směrem k Charkovu, dokončit dobytí Avdiivky a dalších území. A za druhé, což je možná ještě důležitější, ukrajinští vojáci pochopí, že vojenská převaha, o níž je přesvědčovalo jejich velení, byla pouhou iluzí.

Po Bachmutu už bude pro Ruskou federaci každý cíl jednodušší i proto, že zatímco ukrajinská armáda ztratila velké množství kvalitních vojáků, většinu ruských ztrát tvořili osvobození vězni a trestanci, nikoliv špičkoví vojáci pravidelné armády. Navíc Rusko má dalších 250 tisíc postradatelných vězňů, které může a bude používat v čele útoků, připravujících dobytí dalších území. Ne nepodstatným faktorem je rovněž definitivní ztráta naděje Ukrajiny na opětovné získání Soledaru. Zde se nachází obří důl na těžbu soli, jehož produkce pokrývala 40 % evropské spotřeby této suroviny.

Je zajímavé sledovat vztahy mezi pravidelnou ruskou armádou a takzvanými Wagnerovci, což je v podstatě soukromá armáda oligarchy Jevgenije Prigožina. Ten kritizuje ruskou armádu, že mu i přes nesporné úspěchy neposkytuje dostatek munice a zbraní a také si stěžuje na nízkou podporu armádního dělostřelectva. Co se ve skutečnosti děje? Má Prigožin nějaké vlastní ambice?

Prigožinovi bojovníci z vojenského hlediska určitě odvedli právě v okolí Bachmutu obrovský kus práce, ale jejich podíl na celkovém množství ruských sil na ukrajinské frontě je poměrně malý. I když sám Prigožin mnohokrát říká věci tak, jak skutečně jsou, tentokrát mu až zas tolik nevěřím. Věřím více ukrajinským vojákům z Bachmutu, že nemohou vydržet masivní ostřelování ruským dělostřelectvem. Podle mého názoru Prigožin cítí přibližující se vítězství, chce se co nejvíce zviditelnit a získat co nejlepší kredit pro svou skupinu „muzikantů“, jak si také říkají. Nejen Prigožin, ale i ministr obrany Šojgu se snaží ukázat, jak důležitý je jejich podíl na změně situace na frontě ve prospěch ruské armády. Každý chce posílit svou pozici v očích ruských občanů i prezidenta Putina, který je skutečným vítězem situace a strůjcem této změny.

Zelenskyj byl ve Velké Británii žádat o podporu a dodávky letadel. Evidentně věří, že premiér Sunak je schopen vyvíjet tlak na USA, což znamená i NATO, aby pro Ukrajinu zajistil jejich letouny. Jak se díváte na důvody a souvislosti jeho návštěvy s válkou na Ukrajině?

Jednání o dodávkách letadel je jen oficiální část skutečných důvodů jeho návštěvy. Prezident Zelenskyj jel především přesvědčovat leadery Velké Británie, aby vstoupili do přímé konfrontace s ruskou armádou. Ukrajinci jsou už skutečně zoufalí, vysoké ztráty na jejich straně nejsou jen konspirací, ale plně prokazatelným faktem.

Dnes se ale už nejedná jen o vysoké lidské a materiální ztráty. Jediná možnost, jak může Ukrajina čelit úplné vojenské porážce, je prolomit sliby NATO, na jejichž základě se její členské země brání vstupu do vojenské konfrontace s armádou Ruské federace. Bez přímé pomoci a zapojení armád

NATO Ukrajina už není schopna chystané ruské ofenzivě čelit.

Proč Zelenskyj přijel s takovým požadavkem do Velké Británie a neobrátil se přímo na USA? Je známým faktem, že členské země NATO se řídí příkazy USA, a nikoliv Velké Británie.

Důvodem je, že Zelenskyj tento požadavek vůči USA již vznesl, ale byl odmítnut. USA nechtějí vstoupit do přímé války s armádou Ruské federace, zatímco Velká Británie tuto myšlenku nezavrhne. Ostatně příslušníci armád Velké Británie a Polska jsou do bojů na Ukrajině zapojeni od samého počátku války.

To je zajímavé. Jak a kdy se armády Velké Británie a Polska do konfliktu zapojily?

Vojáci Velké Británie a Polska se zapojují do konfliktu na straně Ukrajiny na základě soukromých smluv. Nejprve se jednalo především o nižší důstojníky, kteří jako instruktoři a velitelé výcviku připravovali ukrajinské vojáky. V současné době se již přímo zúčastňují bojů, především jako obsluhy moderních technologií a zbraní dodávaných zeměmi NATO. Vojáci těchto zemí dnes dokonce zauímají přímé velitelské pozice na problémových úsecích fronty. Zelenskyj si je vědom, že tito důstojníci by nemohli takto postupovat bez tichého souhlasu oficiálního vedení jejich armád, a proto usiluje o rozšíření podpory na přímou válku s Ruskou federací. Polsko nemá ani zdaleka takový vliv na velení NATO, jako Velká Británie. Zelenskyj si je vědom, že pokud se mu podaří zapojit do konfliktu Velkou Británií, budou do něj vtaženy i USA a tím i celé NATO.

Něco podobného už ostatně Britové udělali během války ve Španělsku a následně i za druhé světové války proti Německu.

Takže vy říkáte, že existuje možnost vstupu NATO do války proti Ruské federaci? Co my v České republice? Máme mít obavy z případné mobilizace a půjde naše armáda do války s Ruskem? Jak to vidíte?

Tato možnost je zatím jen teoretická, ale dnes už není vyloučená. A je hodně náznaků, že k tomu může skutečně dojít. Nasvědčují tomu nejen vyjádření ministryně obrany Černochové a zatím stále ještě neinaugurovaného prezidenta Pavla, ale i výrok plukovníka Tesaře, velícího důstojníka výcviku ukrajinských vojáků na území České republiky. Ten se v tisku vyjádřil, že česká armáda přebírá zkušenosti od ukrajinských instruktorů, neboť se „...chystáme na stejného nepřítele“. Z tohoto vyjádření navíc nabývám dojmu, že spíše ukrajinští instruktoři připravují na válku vojáky AČR, než aby tomu bylo naopak, jak to prezentují média! Nesmíme také zapomenout, že NATO stojí na Ukrajině tváří v tvář největší vojenské porážce od jejího vzniku. Pokud ruská armáda zvítězí, může říct, že porazila nejen Ukrajinu, ale de facto i celou Alianci, která za Ukrajinou formálně stála, slibovala vítězství a dala do porážky Ruska všechno. Jak už jsem řekl, bude to obrovská výhra pro Rusko a obrovská ostuda na NATO.

[ZDROJ](#)